

razredu, uvjeren, da će Akademija u njemu dobiti odlična suradnika na polju naše narodne historije.

U Zagrebu, 10. marta 1931.

Dr. Ferdo Šišić

Dr. Branimir Šenoa.

Rodio se 7. augusta 1879. u Zagrebu, gdje je svršio osnovnu školu i gimnaziju. Godine 1897. upisao se u juridički fakultet u Zagrebu, a uz to je slušao predavanja iz povijesti i povijesti umjetnosti. U to se vrijeme počeo baviti slikarstvom: kao đak privatne slikarske škole prof. Ivekovića upoznao se sa umjetnicima, koji su tada došli u Zagreb, gdje im je zemaljska vlada sagradila šest atelijera, i u njihovom društvu naknadio što mu je nedostajalo za sistematski studij slikarstva. Naročito Mašić, najmiliji mu od svih, često ga je na fini način upućivao i sokolio u radu. Svoje prve pokušaje, neko tridesetak uljenih slika, studija i akvarela, izložio je na izložbi, što su je na proljeće god. 1901. u Zagrebu priredili Iveković, Medović i Rendić. Od toga je vremena gotovo stalno učestvovao na svim izložbama naših umjetnika kod kuće ili u inostranstvu.

God. 1902., svršivši juridičke nauke, upisao se Branimir Šenoa u filozofski fakultet zagrebačkog sveučilišta, gdje se uz historiju i geografiju (kao ispitnu skupinu) bavio navlastito arheologijom i poviješću umjetnosti. U jesen god. 1904. pošao je sa prof. Kršnjavim na naučni put u Italiju (Venecija, Padova, Bolonja, Firenca, Empola, Pisa, Siena, Peruda, Asisi, Rimini, Ferrara, Ravena). Svršivši filozofski fakultet bio je god. 1907. namješten kao pomoćni učitelj i tajnik na netom osnovanoj Višoj školi za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. Za veliku gospodarsku izložbu u Zagrebu god. 1906. po Crnčićevim je nacrtima izradio veliku dekorativnu sliku za glavni paviljon, plakat i izložbenu diplomu.

Načinivši god. 1908. profesorski ispit za srednje škole, otišao je na naučni put u München, Salzburg i Veneciju. Uz redovna predavanja vršio je i dužnost scenografa u Narodnom kazalištu u Zagrebu. Od većih je stvari inscenirao »Hamleta«, D'Albertovu operu »U dolini«, Puccinijevu »Madame Butterfly«, Gounodova »Fausta« i dr. Disertacijom »Ivan Zagrepčanin i sin mu Jeronim«, izrađenom na osnovi vrela sakupljenih u Sieni i Münchenu, na zagrebačkom je sveučilištu god. 1912. polučio doktorat filozofije. Na

prijedlog predsjednika »Zemaljskoga povjerenstva za čuvanje historičkih i umjetničkih spomenika u Hrvatskoj i Slavoniji«, prof. Tadije Smičiklasa bio je pridijeljen na rad Povjerenstvu i sa tajnikom prof. Đ. Szabom sakupljao građu za inventarizaciju spomenika u pojedinim kotarima. Taj rad je prekinuo svjetski rat. Na osnovi prikupljenog materijala izradio je 18 bakropisa staroga Zagreba i 12 historički i umjetnički važnih motiva iz Osijeka. God. 1918. izradio je za općinu grada Zagreba 5 slika većega formata, koje su prikazivale razne dijelove staroga Zagreba u pedesetim i šezdesetim godinama XIX. vijeka.

God. 1918. postavljen je dr. Šenoa ravnateljem Kr. više škole za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu, koja je god. 1921. reorganizirana i preuđešena u Umjetničku akademiju. U sporazumu sa kolegama sklonio je Ivana Meštrovića, da se u Zagrebu prihvati profesure i primi čast rektora Umjetničke akademije. Za školskih praznika god. 1919—1922. proputovao je čitavu Dalmaciju sakupivši oko 150 skica i studija, koje je kasnije izradio u ulju, akvarelu i bakropisu i mjeseca novembra 1922. izložio u »Salonu Ulrih«. Jedan je od tih radova bio izložen i u Parizu god. 1919. na izložbi jugoslavenskih umjetnika.

U oktobru god. 1924. postavljen je dr. Šenoa za načelnika umjetničkog odjeljenja Ministarstva prosvjete u Beogradu, gdje je ostao do februara god. 1928., priređujući uz redovan rad zakonske osnove za različne kulturne ustanove. Kao načelnik bio je god. 1925. član odbora za spremanje jugoslavenskog odjeljka na svjetskoj izložbi dekorativne umjetnosti u Parizu. Nastavljajući svoj rad u Zagrebu kao profesor i administrativni direktor Umjetničke akademije, dr. Šenoa je započeo izrađivati niz velikih bakropisa »Stolna crkva u Zagrebu«. Dosad je dovršio 3 ploče, koje prikazuju pojedine dijelove stolne crkve prije restauracije. Jedan je otisak bio izložen u Firenci, Barceloni i Londonu. Ostale manje radove iz toga doba (1926—1930) izložio je u Švajcarskoj i Poljskoj. Posljednja mu velika slika prikazuje Bakačevu kulu i staru zagrebačku katedralu.

Predlažem, da se dr. Branimir Šenoa izabere za člana dopisnika u umjetničkom razredu.

U Zagrebu, 18. februara 1931.

Arh. Ćiril M. Iveković